

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 31.10.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав,
в закрито заседание на 31.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

като разгледа дело номер **10405** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 111, ал. 4 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/.

Производството по делото е образувано по жалба на Н. Г. В., понастоящем изтърпяващ наказание лишаване от свобода в Затвора в [населено място], чрез адв. С. И. срещу Заповед № 449/25.10.2023 г. на началника на затвора в [населено място], с която на оспорващия на основание чл. 101, т. 7 от ЗИНЗС е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия“ за срок от 5 денонощия. В жалбата е инкорпорирано искане за спиране предварителното изпълнение на обжалвания акт.

Съдът, в настоящия му състав, след като прецени писмените доказателства по делото, приема от фактическа и правна страна следното:

Разпоредбата на чл. 111, ал. 4 ЗИНЗС предвижда, че жалбата срещу заповедта за налагане на дисциплинарно наказание изолиране в наказателна килия не спира изпълнението на заповедта за наказание, освен ако съдът разпореди друго, т.е. предварителното изпълнение е допуснато по силата на закона. Доколкото в специалния закон липсва изрична уредба за реда, по който следва да се разгледа подадено искане за спиране на изпълнението на наложеното дисциплинарно наказание, както и с оглед обстоятелството, че редът за оспорване на заповедта е пред административния съд, настоящият състав приема, че производството е по реда на чл. 166, ал. 4 АПК. Съгласно тази разпоредба, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. Последната норма от своя страна гласи, че при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на

оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

В случаите, когато законът допуска предварително изпълнение на административни актове от определен вид, той презюмира наличието в тези случаи на една или повече от предпоставките на чл. 60, ал. 1 АПК. Следователно, условие за спиране на предварителното изпълнение на заповедта, е наличието на такова засягане на друг интерес, който е равен на посочените в цитираната разпоредба, като в тежест на жалбоподателя е докаже, че от предварителното изпълнение на акта може да последва значителна или трудно поправима вреда - чл. 166, ал.4 във вр. с ал. 2 АПК.

В настоящия случай жалбоподателят не представя каквито и да било доказателства, както и не излага мотиви, от които да се направи заключението, че допуснатото предварително изпълнение би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда. Не се твърди и наличието на такива интереси, които да са противопоставими на охранявания от закона държавен и обществен интерес, поради което искането е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на Н. Г. В., понастоящем изтърпяващ наказание лишаване от свобода в Затвора в [населено място], чрез адв. С. И. срещу Заповед № 449/25.10.2023 г. на началника на затвора в [населено място].

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

Препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: